

1 milites decimae legionis me oportet gratias agere pro imperatore civibusque patriae nostrae
2 ob res iam gestas. prima ex castris profecti progressi sumus multa milia passuum complures
3 menses ut fines defendeant huius provinciae ab barbaris acribus. nunc autem multis
4 proeliis pugnatis, mutis gentibus superatis, multis comitibus interfectis advenimus eo qui
5 videtur occasio pugnandi finem faciendi esse. si pares virorum mediocrum pugnaverimus
6 fortasse supererimus ut pugnemus rursus: sin pares virorum Romanorum summa virtute,
7 egregis fortitudine, disciplina solita nostra domum regredemur. his dictis cohortor ut patriam
8 defendas vitasque Romanorum innocentium servatis. nemo est quin sciat nos Romanos
9 milites optimos esse, fidissimos esse, numquam se permittere fugae. quae cum ita essent
10 hostes graviter timebunt ne, quamquam pugnaverunt cum honore tamen hodie pereant.
circumspectate; expendete vires qui iuxta vos pugnaverunt. comites, repellamus a campo
hostes. quis non credit Romam amplior quam ullam aliam civitatem esse. praeterea semper
in memoria haec verba tenetis; melius est vuneratus in pectore quam in tergo vita discedere.